

Geïrriteerd kijk ik nogmaals op mijn telefoon. Het is kwart voor zeven en Emma heeft nog steeds niet gereageerd op mijn bericht van gisteren. Ik sta op van mijn bureaustoel en loop heen en weer. Waarom reageert ze eigenlijk niet? Normaal gesproken krijg ik meteen antwoord. Ik ben degene op wie gewacht moet worden.

Wat als ze niet reageert omdat ze ook al met iemand anders praat?

Mijn gezicht vertrekt van woede. Met een snelle zwaai gooi ik alle spullen van mijn bureau. Daarna volgen één voor één de boeken uit mijn kast.

Ik laat me niet zo behandelen. Al helemaal niet door haar.

'Emma?' Mijn moeder opent de deur.

Teleurgesteld bekijkt ze de puinhoop in mijn kamer. Ze weet meteen dat het mis is.

'Waarom maak je zoveel lawaai?'

'Laat me even, oké?' zeg ik. Met moeite lukt het mij om het venijn uit mijn stem te houden.

Ze zucht, draait zich om en loopt weg.

Ping! Een berichtje. Haastig pak ik mijn telefoon. Het is Emma. Hey, stuurt ze. Dan stuurt ze dat ze met Karim in de Perry zit. En vervolgens vraagt ze of ik kom. Dat is alles. Geen verontschuldiging, niks. Alleen een zogenaamd achteloze uitnodiging. Alsof ik niet allang door heb wat ze wil. Maar ze kan het krijgen. Natuurlijk kom ik.

Beneden aangekomen werp ik nog een laatste blik op mijn outfit. Ik voel me aantrekkelijk in mijn strakke zwarte jurk en hoge hakken. Mijn rode haar hangt losjes langs mijn gezicht.

Niemand zet mij op de tweede plaats. Mijn boosheid van net is verdwenen, ik voel me vreemd rustig.

Mijn besluit staat vast. Ik moet het Emma hoe dan ook betaald zetten.

'Ga je weg?' schreeuwt mijn moeder vanuit de woonkamer.

Ik rol met mijn ogen. 'Ja, ik ga even naar Perry.'

Voordat ze nog meer kan vragen gris ik mijn jas van de kapstok en ga ik naar buiten. Bewust kies ik ervoor om te lopen. Een jongen roept me na en ik lach uitgebreid naar hem. Het is al best wel donker als ik de club bereik. Ik trek mijn jas wat dichtter om me heen en kijk rond. Dan voel ik opeens twee warme handen op mijn schouder.

Het is Emma. Ik hoor blij te zijn. Verrast, zenuwachtig. Iets. Maar ik voel niets anders dan irritatie en lichte walging. Emma heeft niks door. Dat kan ook niet, mijn gezichtsuitdrukking is precies de juiste mengeling van verlegenheid en verbazing. Ze moet behoorlijk aangeschoten zijn want ze begint me meteen te zoenen. Lange slobberige kussen met heel veel speeksel. Ik zoen terug. Ik geniet van het feit dat ik haar zo opwind. We zoenen in de deuropening, bij de garderobe, aan de bar. Haar ogen zijn dicht en ze gaat er helemaal in op. Na een eeuwigheid trek ik mijn hoofd terug.

'Mag ik bij jou blijven slapen?' vraag ik. Ze vindt het goed. Karim heeft de hele avond nog niks gezegd. Op dat moment krijg ik een briljant idee. Ik weet al hoe ik haar terug kan pakken. Ik knipoog traag naar hem. Hij kijkt snel weg.

We nemen een taxi terug naar huis. Karim zit links van mij. Hij ruikt naar zweet en alcohol en is niet op zijn gemak. Emma zit rechts van mij. Ze heeft een sullige grijns op haar gezicht. Ik lach naar haar en leg tegelijkertijd mijn hand op Karim's knie. Hij verstijft meteen. Ik kijk hem aan. Vanuit mijn ooghoek zie ik dat Emma ons in de gaten houdt. Ik draai me om en dit keer begin ik haar eerst te zoenen. Gretig zoent ze terug. Karim knippert verward met zijn lange wimpers.

Voor ik het weet zijn we er. Nog steeds zoenend bereiken we haar woonkamer.

Dan stopt Emma ineens.

'Ik moet pissen,' is haar verklaring.

'Waar is Karim?' vraag ik.

'Hij is zijn tanden aan het poetsen.'

Ik sta op.

Grijnzend loop ik naar de badkamer. Daar staat hij. Langzaam pak ik zijn tandenborstel uit zijn mond. Via de spiegel kijkt Karim me onzeker aan. Ik trek hem dichterbij me toe, haal een lok haar uit zijn gezicht en zoen hem. Kort maar verleidelijk. Ik voel dat hij hunkert naar meer. Maar alles op zijn tijd.

Even later is Karim klaar met het poetsen van zijn tanden. Als hij de woonkamer binnenkomt lijkt hij niet te weten waar hij moet gaan zitten. Ik klop op de lege plek naast mij op de bank. Ongemakkelijk komt hij naast me zitten. Hij kucht. De spanning is voelbaar. Ik lach en ga vervolgens op hem zitten. Eerst lijkt Karim niet te weten wat hij moet doen. Maar dan ontwaakt hij. Hij begint me hevig te zoenen. Zijn handen grijpen naar mijn kont. Tevreden kus ik hem terug. Het is een fijne zoen, heel anders dan die van Emma. Ik sla mijn handen om zijn nek.

Een gil. Emma heeft ons gezien. Ik kan mijn voldoening maar met moeite verbergen. Emma is buiten zichzelf van woede. Razend is ze. Schreeuwend gooit ze een kop thee naar ons toe. Maar Karim reageert niet. Hij pakt zijn jas, en tot mijn verbazing trekt hij mij mee. Ik kijk Emma aan. Haar ogen spuwen vuur. Ik grijns.